

petitioner, som tidligere bleve besørgebe paa anden Maade. At altsaa en saadan Afskillelse skulde være bleven afhjulpen ved denne Anordning af Forholdene, troer jeg ikke vil kunne paavises, og naar man paa den anden Side har meent — thi ogsaa dette er udtalt — at man ved det foretagne Skridt havde opnaaet at tilvejebringe en fuldstændig Lighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa de forskjellige Landsdele vare stillede ligeoverfor den finansielle Bestyrelse — og det er navnlig udtalt af den høitærede Indenrigsminister, som jeg beklager ikke er tilstede; han har endogsaa fremhævet det i temmelig stærke Udtryk; han har nemlig i Folkethinget (see Folkethingstidenden Pag. 453) sagt: „Det er ogsaa saa længe fra, at den trufne Foranstaltning stiller Kongeriget anderledes end de øvrige Landsdele, at tværtimod Finansministeren derved træder fuldkommen i det samme Forhold til Kongeriget som det, hvori han staaer til Slesvig og Holsteen“ — saa vil jeg gjerne indrømme, at en Lighed i disse Forhold var ønskelig, og det har ogsaa været mig flere Gange, da jeg stod i Spidsen for Finanserne, meget ubehageligt at maatte lade en saadan Ulighed bestaae, men man kan fjerne Uligheden paa forskjellig Maade ved at gaae i forskjellige Retninger, og jeg troer, at den Retning, man her er floaet ind paa, ikke er den rette; jeg kan paa ingen Maade indrømme, at Uligheden paa nogen som helst Maade kan siges derved virkelig at være bleven fjernet. Det er saa længe derfra, at jeg nepos seer en af de væsentligste Anker imod Foranstaltningen i den store Ulighed, der derved er bleven frembragt. Naar man vil spørge, om Forholdet er blevet gjort lige for de forskjellige Landsdele eller ikke, maa man tage for sig den allerhøieste Resolution af 4de October d. A., hvor det nærmere angives, hvad denne administrative Omordning gaaer ud paa. Det vil da sees, at det, der er blevet frataget Kongerigets Indenrigsminister og særligt henlagt under Finansministeren for Monarchiet, der i den Henseende er bleven fuldt ansvarlig for Rigsdagen, er Budgetvæsenet, Stats-

regnskabet, Assignationsvæsenet, Reserverfonden, Activerne, Statsgjælden og Pensionsvæsenet. Det er altsaa i det Hele 7 forskjellige Poster. Man maa dog nu troe, at man ikke vilde udtale sig ironisk om at fordele denne Ulighed, og at det blot var en Forhøvelse, naar man troede at kunne anføre den, men det kan ikke nægtes, at naar man seer paa disse forskjellige Poster, er der en Slags ubevidst Ironi tilstede; thi det er vist, at man ikke kan tale f. Ex. om Reserverfonden, naar man henvender Tanken paa de andre Landsdele, da de ikke have nogen Reserverfond, og det kan ikke bidrage til at skaffe Lighed tilveie, enten man lader den høitærede Finansminister eller Indenrigsministeren besidde det. Da saaledes hverken Slesvig eller Holsteen — om Lauenborg skal jeg ikke tale — have nogen Reserverfond, er der ingen Lighed brudt og ingen tilvejebragt ved denne Omordning. Det Samme gjælder om Activerne. Maaskee vil man sige, at der dog er nogle smaa Activer tilstede for Slesvig og Holsteen, og man kunde maaskee med Mikroskop finde dem; men der er alligevel ikke tilvejebragt nogen Lighed, thi disse Smaaactiver ere under vedkommende særlige Ministers Bestyrelse, og der kan ikke tales om, at der nu skulde være givet Activerne en mere ligelig Bestyrelse end tidligere. Dernæst komme vi til Gjælden. Jeg skal indrømme, at det ikke er noget Gode at have Gjæld; men, saavidt mig bekjendt, har Slesvig ingen Gjæld. Der vil altsaa ikke kunne tilvejebringes Lighed ved, at Kongerigets Gjæld gaaer over til at forvaltes af Finansministeren. For Holsteens Vedkommende er der en Gjæld, men jeg skulde tage meget fejl, hvis den høitærede Finansminister har den under sin Forvaltning. Denne Gjæld hidrører fra Kasseeanviisningerne, og af dem var der for nogle Aar siden 1 Million tilbage uindløste, men i denne Gjælds Bestyrelse har, saavidt jeg veed — de holsteenste Forhold er det nemlig vanskeligt at udtale sig med Klarhed om — den holsteenste Minister den væsentligste Andeel.